

Efter regeringens opfattelse vil et mere effektivt strafferetligt værn imidlertid kunne understøtte den forebyggende indsats, idet det herved så tydeligt som muligt markeres, at kvindelig omskæring er en skik, som er helt uforenelig med normerne i det danske samfund.

Med henblik på en vurdering af lovforslaget i lyset af de generelle og principielle problemstillinger, som Justitsministeriets juridiktionsudvalg behandler, har et udkast til lovforslag været forelagt for udvalget. Juridiktionsudvalgets udtalelse er optaget som *bilag 1* til lovforslaget.

2. Gældende ret

2.1. Efter straffelovens § 244 straffes den, som øver vold mod eller på anden måde angriber en andens legeme med bøde eller fængsel indtil 3 år. Efter § 245, stk. 1, straffes den, som udøver et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller gør sig skyldig i mishandling, med fængsel indtil 6 år. Har et sådant legemsangreb haft betydelig skade på legeme eller helbred til følge, skal dette betragtes som en særlig skærpende omstændighed. Efter § 245, stk. 2, straffes den, som uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde tilføjer en anden person skade på legeme eller helbred, også med fængsel indtil 6 år. Efter § 246 kan straffen for et legemsangreb, der er omfattet af § 245, stige til fængsel i indtil 10 år, hvis angrebet har været af en så grov beskaffenhed eller haft så alvorlige skader eller døden til følge, at der foreligger særdeles skærpende omstændigheder.

Ved kvindelig omskæring forstås alle indgreb, hvor der fjernes større eller mindre dele af de kvindelige ydre kønsorganer af kulturelle eller traditionsbestemte grunde. Omskæring af piger eller unge kvinder vil normalt være strafbart efter straffelovens § 245 om bl.a. forsætlig beskadigelse af en anden persons legeme eller helbred. Den mindst indgribende form for kvindelig omskæring, som i princippet alene består i bortskæring af slimhinde folder omkring klitoris, vil formentlig teoretisk set kunne være omfattet af § 244. Ifølge oplysninger fra Sundhedsstyrelsen forekommer det imidlertid næppe i praksis, at et sådant indgreb foretages, uden at en del af klitoris også bliver fjernet. Efter Sundhedsstyrelsens opfattelse vil omskæring af piger eller unge kvinder – i modsætning til f.eks. bortskæring med henblik på fjernelse af en byld – ikke i noget tilfælde kunne være lægeligt begrundet, og kvindelig omskæring vil således ikke kunne være straffrit på grund af lægelig indikation.

Straffebestemmelserne i straffeloven omfatter også den, som ved tilskyndelse, råd eller dåd medvirker til omskæring, jf. straffelovens § 23.

Strafansvaret efter straffelovens §§ 245 og 246 forældes som hovedregel efter 10 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristen for overtrædelse af § 244 er 5 år, jf. § 93, stk. 1, nr. 2. Forældelsesfristen løber som hovedregel fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling ophører, jf. straffelovens § 94, stk. 1. Afhænger strafbarheden af eller påvirkes af en indtrådt følge, regnes fristen først fra følgens indtræden, jf. § 94, stk. 2.

Samtykke til et legemsangreb kan i nogle tilfælde medføre, at angrebet ikke er retsstridigt – f.eks. i forbindelse med visse former for sport. Det antages imidlertid, at der ikke af ofret (eller af forældrene, hvis ofret er et barn) kan gives samtykke til grov vold, som er omfattet af straffelovens § 245 eller § 246, med den virkning, at indgrebet bliver straffrit. Det samme gælder formentlig ved mere omfattende vold omfattet af straffelovens § 244.

2.2. Straffelovens forbud mod legemsbeskadigelse gælder ikke kun, når handlingen er foretaget i Danmark, men også, når handlingen er foretaget uden for Danmarks grænser. Reglerne i straffelovens 2. kapitel om dansk straffemyndighed – dvs. reglerne om, hvilke sager om strafbart forhold, der kan behandles af danske domstole – medfører imidlertid, at overtrædelser af straffelovgivningen, herunder af reglerne om legemsbeskadigelse, der er begået i udlandet, i almindelighed kun kan pådømmes af danske domstole, hvis sagen har en vis nærmere tilknytning til Danmark. Hovedreglen om dansk straffemyndighed i sager, hvor handlingen er begået uden for Danmarks grænser, findes i straffelovens § 7. Efter denne bestemmelse kan legemsbeskadigelse, som er foretaget i udlandet, kun straffes her i landet, hvis handlingen også er strafbar i det pågældende land (princippet om »dobbelt strafbarhed«). Det må endvidere anses for tvivlsomt, hvorvidt en strafbar forsøgs- eller medvirkehandsling, der foretages i Danmark, er undergivet dansk straffemyndighed, hvis den pågældende handling relaterer sig til et forhold, som skal begås i et andet land, hvor forholdet ikke er strafbart, og dette forhold som følge af kravet om dobbelt strafbarhed ikke er undergivet dansk straffemyndighed.

Der har i den juridiske litteratur været rejst spørgsmål om, hvorvidt omskæring, som foretages i et land, hvor det ikke er strafbart, uanset reglen i straffelovens § 7 vil kunne straffes her i landet i medfør af straffelovens § 8, nr. 2. Efter denne bestemmelse kan handlinger foretaget i udlandet straffes uden hensyn til,